

Sefa KOYUNCU

Yaşadıkça

sefa.koyuncu@tg.com.tr

Basında kültür sanat

-Basında kültür ve sanata gerek var mı?

Zekice düşünülmüş, tahrik edici bir soru...

Nitekim; mini anketimizde soruyu yönelttiğimiz her kişi aynı refleksle tepki veriyor:

-Olmaz mı? Elbette basında kültür ve sanata ihtiyaç var!

Var da nasıl? Kalitesi, kantitesi (niteliği, niceliği), misyonu, nosyonu, fonksiyonu ne olmalı?

-Bizce, gazetecilik haberciliktir; kültür sanat sayfasından beklenen de gazetenin bir parçası olarak; memlekette ve dünyada olup biten kültür sanat olaylarından okuyucuyu haberdar etmektir. Nitekim iletişim fakülteleri de bir uzmanlık dalı olarak, "kültür sanat muhabirliği" kavramını benimsemiştir.

-Ya kritik, eleştirisi, derinlik, boyut, nüans, detay?

Evet, habere tarihî boyut, sunumuna da olabildiğince nüans katılabilirse lezzeti artar. Bunu yapmaya çalışıyoruz.

-Kritik ve eleştirisi ise köşe yazarlarının, kitap ve dergilerin işi...

Okuyucularımız, ilgi alanlarına göre kültür sanat faaliyetlerini sayfamızdan takip edebiliyorsa ne mutlu bize...

GÖZDEN ÇIKARILIR MI?

Edebiyat Sanat ve Kültür Araştırmaları Derneği (ESKADER)'nin, "Basında kültür sanata gerek var mı?" sorusunun tartışıldığı sohbet gerçekten ilginçti. Konuşmacılar arasında yer aldığım toplantıda gördüm ki kültür sanat servislerinin, "yangında ilk ateşe atılacak" olması sebepsiz değil. Gerek eski gerekse mevcut kültür sanat sayfası editörleri, realiteden bir hayli uzak. Gazetede kültür sanat sayfasının gereksiz olduğunu söyleyen emektar kültür sanat sayfası editörlerini görmek ise bir hayli şaşırtıcı. Bu işi yıllarca "öylesine" yaptığını söyleyen de; farklı olmak, ilgi çekmek adına kıtalar arası ba-

listik füzeyle uzayda gezindiğini ima eden de oldu. Ya, çalıştığı gazete içinde yaşadığı problemleri dinleyiciye şikâyet eden kültür sanat editörlerine ne demeli? "Kol kırılır, yen içinde kalır" kardeşim; sen çalıştığın iş yerinde yaşadığın sıkıntıları, "kültür sanat" sohbeti dinlemeye gelen vatandaşa niye anlatıyorsun?

GEÇENİN ANLAM VE ÖNEMİ

Peki, "gecenin anlam ve önemine binaen" konuşan hiç olmadı mı?

-Olmaz mı, oldu elbet. Mesela bir hanım dinleyici, şunları söyledi: "Çocuklara ilköğretimden itibaren kültür sanat eğitimi verilmeli ki, büyüyünce bu sayfaların takipçisi olsunlar." Doğru. Konuşmamda benim de ifade etmeye çalıştığım gibi arzı yükseltmek için talebi artırmak gerekiyor. Marifet iltifata tabidir. Israrlı bir okuyucu kitlesi; aksayınca arayanı, gözden kaybolunca soranı, sarsıntıda sahip çıkmanı olan sayfayı yönetici niye gözden çıkarsın? Neticede, kültür sanat sayfası editörleri olarak bizim; ekonomi, magazin, siyaset ve spor sayfalarının takipçisi kadar, kültür sanat sayfası takipçisine ihtiyacımız var. Sızlanmayı bırakalım da; okuyucunun gönlünü nasıl fethedebiliriz; kültür sanat sayfalarını ne yaparız da "yangında ilk kurtarılacak" hâline getirebiliriz, onu konuşalım.

Sohbette bir meslektaşımızın, çalıştığı gazete yeni binasına taşınırken kültür sanat servisinin eski binada unutulduğunu; yazı işleri müdürüne bunu hatırlattığında ise "Kültür sanat servisine ne gerek var?" cevabını aldığını anlatması herkesi kahkahaya boğarken; toplantının anlam ve önemini de çarpıcı bir biçimde özetliyordu.

Öyle ya da böyle, sohbet oldukça keyifliydi.

-Bir dahaki toplantı bensiz yapılırsa darlırım!..